

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 998

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 28 octombrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
809. — Decret privind conferirea Ordinului <i>Meritul Sanitar</i> în grad de <i>Comandor</i>	2	355. — Decizie privind eliberarea domnului Leonard Achiriloaei, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor	9
810. — Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Serviciul Credincios</i>	2	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		1.822/1.105. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru punerea în aplicare a prevederilor art. IV alin. (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 180/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, precum și pentru stabilirea unor măsuri cu privire la acordarea concediilor medicale	10–15
Decizia nr. 419 din 23 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură penală	3–4	ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
Decizia nr. 519 din 30 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor din capitolul II: „Salarii de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor” din anexa nr. V „Familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, a celor ale art. 17 alin. (1) și ale art. 22 alin. (1) din capitolul VIII: „Reglementări specifice personalului din sistemul justiției” din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017	5–9	1.109. — Ordin pentru completarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017	15–16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind conferirea Ordinului *Meritul Sanitar*
în grad de *Comandor***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 7 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 539/2003 privind Ordinul *Meritul Sanitar* și Medalia *Meritul Sanitar*, cu modificările ulterioare,

cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la înființare,

în semn de apreciere a înaltului profesionalism și a rezultatelor importante obținute de personalul instituției în cercetarea științifică medicală aeronautică și spațială,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul Sanitar* în grad de *Comandor*, cu însemn de pace, pentru militari, Institutului Național de Medicină Aeronautică și Spațială „General doctor aviator Victor Anastasiu”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 28 octombrie 2020.
Nr. 809.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea Ordinului Național *Serviciul Credincios***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului României nr. 105/2000 privind reinstituirea Ordinului, Crucii și Medaliei Naționale *Serviciul Credincios*,

în semn de apreciere a rezultatelor deosebite obținute de personalul unității în îndeplinirea misiunilor specifice încredințate, atât în țară, cât și în teatrele de operații, pentru contribuția adusă la promovarea imaginii Armatei României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Ofițer*, cu însemn de pace, pentru militari, Drapelului de Luptă al Batalionului 52 Operații Speciale „Băneasa-Otopeni”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 28 octombrie 2020.
Nr. 810.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 419**

din 23 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 teza a doua din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cristian Scarlat în Dosarul nr. 2.442/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 246D/2018.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției de neconstituționalitate, domnul avocat George Coca, având împuternicirea avocațială depusă la dosar, iar pentru Oficiul Național pentru Cultul Eroilor, doamnele Manuela Palcău și Mirabela Tabarcia, cu împuternicirile depuse la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. Se arată că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată într-un litigiu de muncă și că la dosarul cauzei exista o ordonanță de clasare emisă, în temeiul art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, de Direcția Națională Anticorupție, ordonanță prin care s-a stabilit că nu există niciun prejudiciu produs. Se apreciază că textul criticat, cu referire cel puțin la cazurile de clasare prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. a) și b) din Codul de procedură penală, încalcă art. 20 și 148 din Constituție prin raportare la art. 4 paragraful 1 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 5 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Se arată că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, principiul *ne bis in idem* nu se aplică în mod obligatoriu numai cauzelor penale. Prin urmare, textul este neconstituțional în măsura în care nu recunoaște autoritatea de lucru judecat și în privința soluțiilor date de Ministerul Public în privința temeiurilor de clasare antereferte. Astfel, se apreciază că instanța civilă nu are competența de a cenzura ordonanța de clasare din perspectiva existenței prejudiciului ori a vinovăției autorului faptei ilicite. Depune concluzii scrise.

4. Având cuvântul, reprezentantul Oficiului Național pentru Cultul Eroilor, doamna Manuela Palcău, solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

5. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de

neconstituționalitate, apreciind că dispozițiile criticate nu încalcă principiul *ne bis in idem*. Se susține că nu este vorba de două proceduri penale în care să se cerceteze răspunderea penală a acuzatului pentru săvârșirea aceleiași infracțiuni, ci de o procedură penală și una civilă, care vizează răspunderi diferite. Răspunderea civilă, spre deosebire de cea penală, urmărește repararea prejudiciului în condițiile răspunderii civile delictuale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 17 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.442/2/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 teza a doua din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Cristian Scarlat într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în răspundere patrimonială.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textul este neconstituțional, întrucât autoritatea de lucru judecat nu privește și soluțiile date de Ministerul Public. Se mai indică faptul că, atunci când procesul penal este finalizat în temeiul art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, în nicio procedură ulterioară nu este permis să se afirme de către o instanță judecătorească sau autoritate disciplinară că fapta există.

8. **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, concluziile reprezentanților părților și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 28 teza a doua din Codul de procedură penală. În realitate, analizând criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea constată că obiect al

excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 28 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „(1) Hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei și a persoanei care a săvârșit-o. *Instanța civilă nu este legată de hotărârea definitivă de achitare sau de încetare a procesului penal în ceea ce privește existența prejudiciului ori a vinovăției autorului faptei ilicite.*”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 148 alin. (1) și (2) privind actele obligatorii ale Uniunii Europene. Se mai invocă art. 4 paragraful 1 — *Dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori* din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 5 — *Dreptul de a nu fi judecat sau condamnat de două ori pentru aceeași infracțiune* din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că întreaga critică de neconstituționalitate acreditează ideea că soluțiile de clasare date de procuror ar trebui să se bucure de autoritate de lucru judecat. Cu privire la acest aspect, Curtea reține că soluțiile de clasare sunt date atunci când procurorul nu exercită acțiunea penală ori, după caz, stinge acțiunea penală exercitată, întrucât există unul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1) din Codul de procedură penală. Însă este evident că numai hotărârile judecătorești se pot bucura de autoritate de lucru judecat, nu și actele emise de Ministerul Public. Instanța judecătorească beneficiază, în mod exclusiv, de *jurisdictio și imperium*, respectiv de puterea de a „spune” dreptul și de a impune executarea unor pedepse penale prin intermediul hotărârilor pronunțate, în materie penală, precum și executarea forțată a hotărârilor/a da hotărâri cu putere de executare silită, în materie civilă (Decizia nr. 480 din 12 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 1 octombrie 2018, paragraful 33).

15. Potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege*”, ceea ce înseamnă că dintre cele trei entități cuprinse în autoritatea judecătorească, respectiv în capitolul VI al titlului III din Constituție, numai

instanțele judecătorești fac parte din puterea judecătorească. Or, Ministerul Public nu judecă, ci contribuie la activitatea judiciară desfășurată de instanțele judecătorești (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 26 din 16 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 12 martie 2019, paragraful 144).

16. Faptul că soluția de clasare poate face obiectul controlului judiciar, prin formularea unei plângeri de către persoana interesată la instanța judecătorească, conform art. 341 din Codul de procedură penală, nu înseamnă că ordonanța de clasare dobândește autoritate de lucru judecat în condițiile respingerii plângerii. Din contră, sub condiția confirmării judecătorului de cameră preliminară, există posibilitatea redeschiderii urmăririi penale, în condițiile art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală, dacă au apărut fapte sau împrejurări noi din care rezultă că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasarea, caz în care procurorul revocă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale.

17. Din cele de mai sus rezultă că justiția se înfăptuiește numai de instanțele judecătorești și, drept urmare, numai hotărârile pronunțate de acestea pot beneficia de autoritate de lucru judecat, astfel că art. 4 paragraful 1 — *Dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori* din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 5 — *Dreptul de a nu fi judecat sau condamnat de două ori pentru aceeași infracțiune* din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, invocate prin prisma art. 20 și 148 din Constituție, după caz, nu au incidență în cauză.

18. Cu privire la susținerea potrivit căreia atunci când procesul penal este finalizat în temeiul art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală în nicio procedură ulterioară nu este permis să se afirme de către o instanță judecătorească sau autoritate disciplinară că fapta există, Curtea reține că ordonanța de clasare nu are autoritate de lucru judecat, fiind un act al procurorului, iar incidența art. 16 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală înseamnă că fapta imputată nu este prevăzută de legea penală ori nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege, cu alte cuvinte, fapta nu constituie infracțiune, aspect care nu împiedică antrenarea altor forme ale răspunderii de natură extrapenală (patrimonială, disciplinară etc.).

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cristian Scarlat în Dosarul nr. 2.442/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 28 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 519

din 30 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor din capitolul II: „Salarii de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor” din anexa nr. V „Familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, a celor ale art. 17 alin. (1) și ale art. 22 alin. (1) din capitolul VIII: „Reglementări specifice personalului din sistemul justiției” din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Atilla	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor capitolului II din anexa nr. V și ale art. 17 alin. (1) din capitolul VIII din anexa nr. V, raportate la art. 22 alin. (1) din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de Norica Iuliana Chira, Andreea Rușină, Mihai Eugen Rușină, Gabriel Popescu, Constantin Soare și Cristian Mihalache în Dosarul nr. 3.010/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.996D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune se facă apelul și în Dosarul nr. 276D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor din capitolul II din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 17 alin. (1) raportate la art. 22 alin. (1) din capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de Ion Iambu, Gabriel Pavel-Anton și Bogdan-Florin Dobrogeanu în Dosarul nr. 3.011/2/CAF/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 276D/2019 la Dosarul nr. 1.996D/2018, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care arată că stabilirea regulilor privind salarizarea categoriilor de personal plătite din fonduri publice

reprezintă opțiunea legiuitorului, fără a încălca dispozițiile art. 16 din Constituție. Legea fundamentală nu stabilește un quantum al salariului, ci reglementează dreptul la un salariu minim brut pe țară. De asemenea, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 428 din 4 iulie 2019 sau Decizia nr. 75 din 18 februarie 2020.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 12 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.010/2/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor capitolului II din anexa nr. V și ale art. 17 alin. (1) din capitolul VIII din anexa nr. V, raportate la art. 22 alin. (1) din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Norica Iuliana Chira, Andreea Rușină, Mihai Eugen Rușină, Gabriel Popescu, Constantin Soare și Cristian Mihalache într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

8. Prin Sentința civilă nr. 4.437 din 1 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.011/2/CAF/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor capitolului II din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 17 alin. (1) raportate la art. 22 alin. (1) din capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 și a celor ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.** Excepția a fost ridicată de Ion Iambu, Gabriel Pavel-Anton și Bogdan-Florin Dobrogeanu într-o cauză având ca obiect „anularea unui act administrativ”.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie discriminări, sub aspectul salarizării pentru specialiștii IT din cadrul instanțelor și parchetelor, sens în care invocă dispozițiile art. 16 din Constituție și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și aspecte din jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, ca efect al aplicării Legii-cadru nr. 153/2017, specialiștii IT din instanțe și parchete sunt singura categorie din familia ocupațională „Justiție” care este retrogradată în funcție și care suferă o reducere drastică a nivelului salariului, fără a putea fi identificată vreo justificare rațională a acestei măsuri. De asemenea, autorii excepției arată că, potrivit art. 22 din capitolul nr. VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, salariile de bază pentru specialiștii din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție,

inclusiv al Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al celorlalte parchete, așa cum sunt determinați prin dispozițiile art. 116 alin. (5) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, inclusiv specialiștii în domeniul informatic, sunt prevăzute în anexa nr. V la capitolul I, lit. B nr. crt. 4, adică la nivelul unui procuror cu grad de judecătore. Autorii excepției susțin că nu poate fi avută în vedere nici comparația cu diverse categorii de personal din unități bugetare ce aparțin altor familii ocupaționale, atât timp cât respectivele persoane sunt încadrate pe funcții eterogene, prestează alte categorii de activități care, cu siguranță, nu sunt la fel de complexe ca acelea specifice activității judiciare, activitate care, în mod notoriu, este în integralitate informatizată, precum și faptul că reglementarea legală criticată blochează în mod discriminatoriu și orice altă majorare salarială ulterioară care se prezumă a se acorda întregului personal din sistemul bugetar până în anul 2022.

10. Totodată, autorii excepției susțin că modalitatea de salarizare a specialiștilor IT din justiție, cuprinsă în Legea-cadru nr. 153/2017, încalcă principiile esențiale ale sistemului de salarizare, edictate în art. 6 din acest act normativ, în mod special: principiul nediscriminării, principiul egalității, principiul importanței sociale a muncii, principiul stimulării personalului din sectorul bugetar, principiul transparenței mecanismului de stabilire a drepturilor salariale.

11. Invocând dreptul la respectarea unui bun, prin prisma prevederilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a jurisprudenței în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului și Decizia Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010, autorii excepției susțin că stabilirea unor salarii substanțial diminuate în raport cu cele plătite la nivelul lunii decembrie 2017 aduce atingere principiului stabilității și securității juridice și regulilor referitoare la prezizibilitatea normelor legale. Reducerea cu aproximativ 40% a nivelului salarial anterior aduce atingere însuși dreptului la salariu, reprezentând o afectare substanțială a drepturilor autorilor excepției. Astfel, reglementarea dată drepturilor salariale convenite specialiștilor IT din instanțe și parchete prin Legea-cadru nr. 153/2017, categorie profesională din care fac parte autorii excepției, i-a determinat să suporte o sarcină disproporționată și excesivă, incompatibilă cu dreptul la respectarea bunurilor garantat de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În circumstanțele concrete prezentate anterior, statul român a depășit marja sa de apreciere și a rupt justul echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale.

12. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul nr. 1.996D/2018, apreciază că, în raport cu dispozițiile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, exprimarea opiniei sale este obligatorie doar în măsura în care excepția de neconstituționalitate ar fi fost invocată din oficiu, pentru motivarea încheierii de investire, iar în celelalte ipoteze, anume atunci când titularul excepției este una dintre părțile litigante, instanța de judecată are facultatea de a prezenta o opinie. În cauza de față, pe fondul expunerii detaliate de către părți a argumentelor favorabile și defavorabile excepției de neconstituționalitate, instanța judecătorească se limitează la analizarea admisibilității sesizării Curții Constituționale.

13. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul nr. 276D/2019, consideră că excepția este neîntemeiată, nerezultând încălcarea de către legiuitor a vreunei norme constituționale odată cu stabilirea nivelului de salarizare propriu categoriei profesionale din care fac parte reclamanții, autori ai excepției.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două

Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile cuprinse în capitolul II din anexa nr. V „Familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale art. 17 alin. (1) și ale art. 22 alin. (1) din capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017.

18. Prevederile capitolului II din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 stabilesc *„Salarii de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor”*.

19. Prevederile art. 17 alin. (1) și ale art. 22 alin. (1) din capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 au următorul cuprins:

— Art. 17 alin. (1): *„Salariile de bază pentru personalul auxiliar de specialitate și conexe din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, astfel cum este definit la art. 3 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu modificările și completările ulterioare, se stabilesc pe grade sau trepte profesionale, în raport cu funcția deținută, cu nivelul studiilor, cu vechimea în specialitate, precum și cu nivelul instanței sau al parchetului, după caz.”*

— Art. 22 alin. (1): *„Salariile de bază pentru specialiștii din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv al Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al celorlalte parchete, sunt prevăzute în prezenta anexă la cap. I lit. B nr. crt. 4.”*

20. Prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 au următorul cuprins: *„În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.”*

21. În opinia autorilor excepției, prevederile de lege ce formează obiectul excepției contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) privind trăsăturile statului român, art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la respectarea bunurilor.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în jurisprudența sa, a mai analizat critici de neconstituționalitate similare referitoare la salarizarea specialiștilor IT din cadrul instanțelor și parchetelor, potrivit Legii-cadru nr. 153/2017 (a se vedea spre exemplu Decizia nr. 75 din 18 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 2 iunie 2020, sau Decizia nr. 126 din 10 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 16 iunie 2020).

23. Astfel, Curtea a reținut că prevederile de lege criticate instituie reguli privind salarizarea personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor, inclusiv pentru specialiștii IT [(art. 17 alin. (1)), respectiv pentru *specialiștii din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv al Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al celorlalte parchete* [art. 22 alin. (1)].

24. Referitor la critica de neconstituționalitate vizând instituirea unei discriminări între specialiștii IT și alte categorii de specialiști din sistemul judiciar, Curtea a reținut că prevederile art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002). Totodată, este dreptul exclusiv al legiuitorului să facă diferențierea corespunzătoare la stabilirea drepturilor salariale. Atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate sunt diferite chiar și pentru personalul care este încadrat pe funcții similare, la diferite autorități sau instituții publice și, prin urmare, stabilirea unui tratament juridic diferențiat apare ca justificată.

25. De asemenea, Curtea a reținut că includerea, sub aspectul salarizării, a specialiștilor în domeniul informatic în categoria personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor reprezintă opțiunea legiuitorului, manifestată în marja sa de apreciere permisă de dispozițiile art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi. Prin Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006, și prin Decizia nr. 408 din 13 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 26 octombrie 2017, Curtea Constituțională a statuat că reprezintă dreptul și obligația autorității legiuitoare să elaboreze măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În acest sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57.

26. În plus, opțiunea legiuitorului în materia salarizării specialiștilor IT este justificată având în vedere și prevederile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, potrivit cărora „*Personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea este format din grefieri, grefieri*

statisticieni, grefieri documentariști, grefieri arhivari, grefieri registratori și specialiști IT”.

27. Totodată, Curtea a reținut că acceptarea susținerilor autorilor excepției ar echivala cu imposibilitatea legiuitorului de a mai putea modifica sistemul de salarizare, pe motiv că ar crea diferențe față de sistemul anterior de salarizare. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 1.038 din 14 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 742 din 5 noiembrie 2010, a stabilit că neconstituționalitatea unui text legal nu se poate pretinde prin simpla comparație dintre reglementarea veche și cea nouă, aceasta din urmă fiind considerată mai puțin favorabilă și declanșând automat un așa-zis conflict de constituționalitate. Această soluție de principiu se regăsește, de exemplu, și în Decizia nr. 44 din 24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996, sau în Decizia nr. 72 din 5 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 28 februarie 2008.

28. În ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor art. 53 din Constituție, Curtea a precizat că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului plătit din fonduri publice intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului, iar modificarea reglementărilor în această materie nu înseamnă restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale. Constituția prevede în art. 41 alin. (2), printre drepturile salariale la protecția socială a muncii, „*instituirea unui salariu minim brut pe țară*”, fără să dispună cu privire la cuantumul acestuia. În raport cu cele enunțate, Curtea a constatat că prevederile legale criticate, prin conținutul lor normativ, nu pun în discuție o restrângere a exercițiului dreptului fundamental la salariu, în sensul art. 53 din Constituție, ci vizează o redimensionare a politicii salariale în cazul personalului plătit din fonduri publice, în scopul eliminării disfuncționalităților salariale existente în sistemul public de salarizare, aspect care se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului.

29. Curtea a constatat, totodată, că autorii excepției deduc pretinsa neconstituționalitate din compararea soluțiilor legislative consacrate prin prevederile legale ale art. 17 din capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, pe de o parte, și ale art. 22 din capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, pe de altă parte. Or, așa cum s-a statuat constant în jurisprudența Curții Constituționale (exemplu fiind Decizia nr. 343 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 31 octombrie 2013), examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale pretins a fi încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

30. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea reține că aceste dispoziții legale au mai format obiect al controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 700 din 31 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 29 ianuarie 2020, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

31. Cu acel prilej, instanța de contencios constituțional a statuat că stabilirea, prin prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, a unei limite a cuantumului salariului de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare care sunt mai mari decât cele stabilite, potrivit acestei legi, la nivelul prevăzut de lege pentru anul 2022 are un caracter tehnic, fără a dispune cu privire la reducerea salariilor de bază ale personalului plătit din fonduri publice. Integrate regulilor privind aplicarea etapizată a legii, prevederile legale criticate vizează reglarea în timp a disfuncționalităților existente în

domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, prin limitarea creșterilor salariale la un nivel stabilit prin lege. O asemenea soluție legislativă este circumscrisă scopului urmărit de legiuitor, astfel cum acesta este enunțat în expunerea de motive la Legea-cadru nr. 153/2017, și anume acela de „*eliminarea a disfuncționalităților salariale existente în sistemul public de salarizare*”, și vizează, în ansamblu, toate categoriile de personal plătit din fonduri publice.

32. În raport cu cele enunțate, Curtea a reținut că prevederile legale criticate, prin conținutul lor normativ, nu pun în discuție o restrângere a exercițiului dreptului fundamental la salariu, în sensul art. 53 din Constituție, ci vizează o redimensionare a politicii salariale în cazul personalului plătit din fonduri publice, aspect care se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului.

33. Referitor la invocarea principiului securității juridice, care rezultă din dispozițiile art. 1 alin. (3) din Constituție, și a dreptului la respectarea unui „*bun*”, prevăzut de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a observat că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în Convenție nu se conferă dreptul de a primi în continuare un salariu într-un anumit quantum (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei*, paragraful 94). Prin urmare, stabilirea prin lege a unei limite a salariilor de bază plătite angajaților din fonduri publice la nivelul prevăzut pentru anul 2022 nu are semnificația încălcării regulilor fundamentale și convenționale invocate.

34. În ceea ce privește aspectele referitoare la scăderea cuantumului venitului net în luna ianuarie 2018 față de luna decembrie 2017, Curtea a reținut că, în realitate, criticile de neconstituționalitate vizează consecințele aplicării concomitente a prevederilor de lege și a altor prevederi legale cu incidență în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice, începând cu 1 ianuarie 2018, precum: Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, care a prevăzut transferul contribuțiilor de la angajator la angajat, și art. 7 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, potrivit căruia „*Sumele aferente contribuțiilor de asigurări sociale sau, după caz, contribuțiilor individuale la bugetul de stat, datorate de personalul plătit din fonduri publice, astfel cum sunt stabilite în aplicarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt avute în vedere la stabilirea majorărilor salariale ce se acordă în anul 2018 personalului plătit din fonduri publice potrivit art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017*”.

35. De asemenea, reținând că situația obiectiv diferită în care se află diferite categorii de persoane plătite din fonduri publice justifică și chiar impune un tratament juridic diferit (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 436 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 14 iulie 2014, paragraful 20), Curtea a constatat că prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu sunt, prin însuși conținutul lor, contrare art. 16 alin. (1) din Constituție.

36. În același timp, Curtea a precizat că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea prevederilor mai multor legi sau texte legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel s-ar ajunge inevitabil la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele. Rezultă deci că într-o

astfel de situație nu se pune în discuție o chestiune privind constituționalitatea, ci una de coordonare a legislației în vigoare, de competența autorității legiuitoare (a se vedea în acest sens Decizia nr. 76 din 25 aprilie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 27 iulie 2000, Decizia nr. 81 din 25 mai 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 8 iulie 1999, sau Decizia nr. 6 din 14 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 7 februarie 2003).

37. Sub acest aspect, Curtea a observat că, pe fondul prevederilor legale anterioare privind salarizarea bugetarilor, reglementarea salarizării personalului plătit din fonduri publice prin Legea-cadru nr. 153/2017 apare ca un proces complex, care, în mod necesar, presupune, în timp, o serie de corecții și corelări cu ansamblul actelor normative care fac parte din fondul activ al legislației, aspecte de competența autorității legiuitoare.

38. Astfel, în aplicarea dispozițiilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, legiuitorul a intervenit prin Legea nr. 79/2018 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2017 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 28 martie 2018, stabilind prin art. II că: „*Începând cu luna aprilie 2018, în aplicarea prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, salariul de bază va fi recalculat, după caz, prin raportarea salariului de bază astfel cum a fost stabilit în urma aplicării prevederilor art. 38 alin. (3) la salariile de bază stabilite în anexele la lege*”. În același sens, prin art. II din Legea nr. 287/2018 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.029 din 4 decembrie 2018, „*Începând cu luna decembrie 2018, în aplicarea prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, salariul de bază va fi recalculat, după caz, prin raportarea salariului de bază astfel cum a fost stabilit în urma aplicării prevederilor art. 38 alin. (3) la salariile de bază stabilite în anexele la lege*”.

39. De asemenea, prin articolul unic pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2018 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 22 mai 2018, s-a stabilit că, „*(...) Începând cu luna mai 2018, în situația în care veniturile salariale nete acordate potrivit prevederilor prezentei legi sunt mai mici decât cele aferente lunii februarie 2018, se acordă o sumă compensatorie cu caracter tranzitoriu care să acopere diferența, în măsura în care persoana își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Suma compensatorie este cuprinsă în salariul lunar și nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 25. Suma compensatorie se determină lunar pe perioada în care se îndeplinesc condițiile pentru acordarea acesteia*”.

40. În plus, Curtea a subliniat că modalitatea de aplicare în concret a Legii-cadru nr. 153/2017 excedează controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, aceasta revenind autorităților publice responsabile, iar, în caz de litigiu, instanțelor judecătorești.

41. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

42. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Norica Iuliana Chira, Andreea Rușină, Mihai Eugen Rușină, Gabriel Popescu, Constantin Soare și Cristian Mihalache în Dosarul nr. 3.010/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și de Ion Iambu, Gabriel Pavel-Anton și Bogdan-Florin Dobrogeanu în Dosarul nr. 3.011/2/CAF/2018 al aceleiași instanțe judecătorești și constată că prevederile din capitolul II: „Salarii de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor” din anexa nr. V „Familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cele ale art. 17 alin. (1) și ale art. 22 alin. (1) din capitolul VIII „Reglementări specifice personalului din sistemul justiției” din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, precum și ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru 153/2017 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE**privind eliberarea domnului Leonard Achiriloaei, la cerere,
din funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului,
Apelor și Pădurilor**

Având în vedere cererea domnului Leonard Achiriloaei, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.617 din 26 octombrie 2020,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data de 28 octombrie 2020, domnul Leonard Achiriloaei se eliberează, la cerere, din funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 28 octombrie 2020.
Nr. 355.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.822 din 27 octombrie 2020

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 1.105 din 26 octombrie 2020

ORDIN

pentru punerea în aplicare a prevederilor art. IV alin. (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 180/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, precum și pentru stabilirea unor măsuri cu privire la acordarea concediilor medicale

Având în vedere Referatul de aprobare nr. NT 11.378 din 27.10.2020 al Ministerului Sănătății și nr. DG 4.170 din 26.10.2020 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

în temeiul prevederilor:

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 180/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, precum și pentru stabilirea unor măsuri cu privire la acordarea concediilor medicale;

— Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului sănătății nr. 1.513/2020 pentru aprobarea planurilor privind modalitatea de aplicare de către direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, de către Institutul Național de Sănătate Publică, de către unitățile sanitare, precum și de către serviciile de ambulanță județene și Serviciul de Ambulanță București—Ilfov și de medicii de familie a măsurilor în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic de infectare cu virusul SARS-CoV-2, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. 1. — Pentru activitatea de monitorizare a stării de sănătate a persoanelor prevăzute la art. 8 alin. (3¹) din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă:

a) drepturile și obligațiile caselor de asigurări de sănătate și ale furnizorilor de servicii medicale, condițiile de raportare și validare a serviciilor de monitorizare a stării de sănătate și modalitatea de plată a acestora, precum și controlul îndeplinirii obligațiilor contractuale, prevăzute în anexa nr. 1;

b) modelul de contract care urmează să fie încheiat între furnizorii de servicii medicale în asistența medicală primară în

cadruul cărora își desfășoară activitatea medicii de familie și casele de asigurări de sănătate, prevăzut în anexa nr. 2;

c) modelul formularelor de raportare a activității, prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 2. — Direcțiile de specialitate ale Ministerului Sănătății, direcțiile medicale ori structurile similare din ministerele și instituțiile centrale cu rețea sanitară proprie, Casa Națională de Asigurări de Sănătate, direcțiile de sănătate publică, casele de asigurări de sănătate, precum și personalul medical implicat în asigurarea activității prevăzute la art. 1 vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Nelu Tătaru

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Adela Cojan

DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE
caselor de asigurări de sănătate și ale furnizorilor de servicii medicale, condițiile de raportare
și validare a serviciilor de monitorizare a stării de sănătate și modalitatea de plată a acestora,
precum și controlul îndeplinirii obligațiilor contractuale

Art. 1. — (1) Activitatea de monitorizare a stării de sănătate a persoanelor prevăzute la art. 8 alin. (3¹) din Legea nr. 136/2020, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se realizează de către medicii de familie cu liste proprii, inclusiv medicii de familie nou-veniți într-o localitate, aflați în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate pentru furnizarea de servicii medicale în asistența medicală primară.

(2) Se consideră medic nou-venit într-o localitate medicul de familie care solicită pentru prima dată intrarea în relație contractuală cu casa de asigurări de sănătate în localitatea respectivă, inclusiv medicii care și-au desfășurat activitatea ca medici angajați într-un cabinet medical individual aflat în relație contractuală cu casa de asigurări de sănătate respectivă pentru furnizarea de servicii medicale acordate în asistența medicală primară.

Art. 2. — (1) Serviciile medicale acordate de medicii de familie cuprinse în activitatea de monitorizare a persoanelor prevăzute la art. 8 alin. (3¹) din Legea nr. 136/2020, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt furnizate la distanță; condițiile și modalitatea de acordare a acestora sunt cele stabilite prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.513/2020 pentru aprobarea planurilor privind modalitatea de aplicare de către direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, de către Institutul Național de Sănătate Publică, de către unitățile sanitare, precum și de către serviciile de ambulanță județene și Serviciul de Ambulanță București—Ilfov și de medicii de familie a măsurilor în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic de infectare cu virusul SARS-CoV-2, cu modificările și completările ulterioare.

(2) De serviciile de monitorizare a stării de sănătate a persoanelor prevăzute la art. 8 alin. (3¹) din Legea nr. 136/2020, republicată, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază toate persoanele aflate pe teritoriul României care se izolează la domiciliu sau la o locație declarată până la confirmarea infecției cu o boală infectocontagioasă, care prezintă semne și simptome sugestive specifice definiției de caz, precum și cele care după confirmarea diagnosticului de boală infectocontagioasă, prin investigații paraclinice specifice, conform definiției de caz, nu prezintă semne și simptome sugestive sau prezintă simptome care nu necesită izolarea într-o unitate sanitară sau, după caz, într-o locație alternativă atașată unității sanitare.

Art. 3. — Serviciile prevăzute la art. 2 se acordă în cadrul programului de activitate prevăzut în contractul încheiat de medicii de familie pentru acordarea de servicii medicale în asistența medicală primară, care se prelungește în mod corespunzător în funcție de volumul de activitate pentru monitorizarea stării de sănătate.

Art. 4. — (1) Activitatea de monitorizare a stării de sănătate a pacienților desfășurată în cabinetele medicilor de familie se finanțează de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, de la capitolul 66.01 „Sănătate”, titlul 51 „Transferuri între unități ale administrației publice”, alineatul 51.01.11 „Transferuri de la bugetul de stat către bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate”; în anul 2020 Ministerul Sănătății asigură fondurile necesare prin virări de credite de angajament, respectiv credite bugetare.

(2) Sumele alocate potrivit alin. (1) se utilizează pentru plata medicilor de familie cu liste proprii, inclusiv medicii de familie nou-veniți într-o localitate, aflați în relație contractuală cu casele

de asigurări de sănătate pentru servicii de monitorizare a stării de sănătate a pacienților.

Art. 5. — Documentele necesare desfășurării activității de monitorizare a stării de sănătate a pacienților sunt următoarele:

a) registrul de consultații al cabinetului medical, în care se vor consemna și serviciile furnizate la distanță pentru monitorizarea stării de sănătate a pacienților;

b) fișa de monitorizare a persoanei izolate, aprobată prin ordin al ministrului sănătății;

c) prescripții medicale și alte documente medicale necesare, după caz;

d) certificate de concediu medical.

Art. 6. — (1) Pentru activitatea desfășurată de medicii de familie țin evidențe distincte; raportarea activității în vederea decontării se face până la termenul prevăzut în contractul încheiat cu casa de asigurări de sănătate, potrivit formularelor prevăzute în anexa nr. 3 la ordin.

(2) Validarea serviciilor de monitorizare a stării de sănătate a pacienților se face pentru persoanele înscrise pe listele medicilor de familie, în limita fondurilor alocate cu această destinație la nivelul caselor de asigurări de sănătate.

Art. 7. — În relațiile contractuale cu casele de asigurări de sănătate, furnizorii de servicii pentru monitorizarea stării de sănătate a pacienților au următoarele drepturi:

a) să primească la termenele prevăzute în contract, pe baza facturii însoțite de formularele de raportare a activității specifice, contravaloarea serviciilor medicale contractate, efectuate și raportate;

b) să fie informați de către casele de asigurări de sănătate cu privire la condițiile de contractare a serviciilor medicale de monitorizare a stării de sănătate a pacienților, precum și despre eventualele modificări ale acestora survenite ca urmare a apariției unor noi acte normative, prin publicare în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a acestora pe pagina web a caselor de asigurări de sănătate și/sau prin poșta electronică;

c) să fie îndrumați în vederea aplicării corecte și unitare a prevederilor legale incidente contractului încheiat cu casa de asigurări de sănătate.

Art. 8. — În relațiile contractuale cu casele de asigurări de sănătate, furnizorii de servicii pentru monitorizarea stării de sănătate a pacienților au următoarele obligații:

a) să acorde necondiționat serviciile medicale la distanță pentru monitorizarea stării de sănătate a pacienților prevăzuți la art. 8 alin. (3¹) din Legea nr. 136/2020, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) să completeze documentele medicale și formularele de raportare a activității specifice;

c) să respecte legislația privind prelucrarea datelor cu caracter personal;

d) să afișeze la sediul cabinetului numărul de telefon al furnizorului/medicilor de familie disponibil pentru pacienții pentru care este necesară monitorizarea stării de sănătate potrivit legii;

e) să transmită casei de asigurări de sănătate, până la data prevăzută în contract, pentru luna precedentă, documentele necesare decontării activității — factura însoțită de formularele de raportare a activității specifice;

f) să solicite, atunci când starea pacientului o impune, prin intermediul dispeceratului de urgență 112, trimiterea unei ambulanțe;

g) să transmită direcției de sănătate publică fișele de monitorizare a stării de sănătate a pacienților, cu respectarea prevederilor Ordinului ministrului sănătății nr. 1.513/2020, cu modificările și completările ulterioare;

h) să pună la dispoziția organelor de control ale Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, ale caselor de asigurări de sănătate sau comisiilor mixte formate din reprezentanți ai direcțiilor de sănătate publică și ai caselor de asigurări de sănătate, după caz, actele de evidență financiar-contabilă a serviciilor de monitorizare furnizate conform contractelor încheiate cu casele de asigurări de sănătate, documentele justificative privind sumele decontate din fond, precum și documentele medicale și administrative existente la nivelul entității controlate și necesare actului de control.

Art. 9. — În relațiile contractuale cu furnizorii de servicii pentru monitorizarea stării de sănătate a pacienților, casele de asigurări de sănătate au următoarele obligații:

a) să încheie contracte distincte cu furnizorii de servicii medicale în asistența medicală primară pentru activitatea de monitorizare a stării de sănătate a persoanelor prevăzute la art. 8 alin. (3¹) din Legea nr. 136/2020, republicată, cu modificările și

completările ulterioare, în limita sumelor alocate cu această destinație potrivit legii;

b) să deconteze furnizorilor cu care au încheiate contracte, în termen de 20 de zile calendaristice de la data depunerii documentelor necesare decontării, contravaloarea activității desfășurate de aceștia;

c) să efectueze controlul activității, după caz, împreună cu direcțiile de sănătate publică, în limita competențelor;

d) să înmâneze la momentul efectuării controlului sau, după caz, să comunice medicilor de familie titulari/reprezentanților legali ai cabinetelor de medicină de familie procesele-verbale și/sau notele de constatare ca urmare a efectuării controalelor în termen de 3 zile lucrătoare de la data efectuării controlului;

e) să posteze pe site-ul propriu numărul de telefon al furnizorilor de servicii medicale în asistența medicală primară/medicilor de familie — disponibil pentru pacienții pentru care este necesară monitorizarea stării de sănătate potrivit legii.

Art. 10. — Modalitatea de plată a serviciilor medicale acordate de medicii de familie cuprinse în activitatea de monitorizare a persoanelor prevăzute la art. 8 alin. (3¹) din Legea nr. 136/2020, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se face prin tarif pe caz.

ANEXA Nr. 2

CONTRACT DE FURNIZARE

a serviciilor de monitorizare a stării de sănătate a persoanelor prevăzute la art. 8 alin. (3¹) din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic

— model —

I. Părțile contractante

Casa de Asigurări de Sănătate, cu sediul în municipiul/orașul, str. nr., județul/sectorul, tel./fax, adresă de e-mail, reprezentată prin director general,

și

Cabinetul medical de asistență medicală primară, organizat astfel:

— cabinet individual, cu sau fără punct secundar de lucru, reprezentat prin medicul titular

— cabinet asociat sau grupat, cu sau fără punct secundar de lucru, reprezentat prin medicul delegat

— societate civilă medicală, cu sau fără punct secundar de lucru, reprezentată prin administratorul

— unitate medico-sanitară cu personalitate juridică, înființată potrivit Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare,, reprezentată prin

— cabinet care funcționează în structura sau în coordonarea unei unități sanitare aparținând ministerelor și instituțiilor centrale cu rețea sanitară proprie, cu sau fără punct secundar de lucru, reprezentat prin

având sediul cabinetului medical în municipiul/orașul/comuna, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, telefon fix/mobil, adresă e-mail, și sediul punctului secundar de lucru în localitatea, str. nr., telefon fix/mobil, adresă de e-mail

II. Obiectul contractului

Art. 1. — Obiectul prezentului contract îl constituie furnizarea de servicii medicale acordate de medicii de familie cuprinse în activitatea de monitorizare a persoanelor prevăzute la art. 8 alin. (3¹) din Legea nr. 136/2020, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 180/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, precum și pentru stabilirea unor măsuri cu privire la acordarea concediilor medicale și Ordinului ministrului sănătății și al președintelui

Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.822/1.105/2020 pentru punerea în aplicare a prevederilor art. IV alin. (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 180/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, precum și pentru stabilirea unor măsuri cu privire la acordarea concediilor medicale.

III. Serviciile furnizate

Art. 2. — Furnizarea serviciilor medicale ce fac obiectul prezentului contract se face de către următorii medici de familie:

a) Medic de familie

Numele, prenumele

Cod numeric personal

Codul de parafă al medicului

b) Medic de familie

Numele, prenumele

Cod numeric personal

Codul de parafă al medicului

c)

IV. Durata contractului

Art. 3. — Prezentul contract este valabil de la data încheierii până la data de

V. Obligațiile părților

A. Obligațiile casei de asigurări de sănătate

Art. 4. — Casa de asigurări de sănătate are următoarele obligații:

a) să încheie contracte distincte cu furnizorii de servicii medicale în asistența medicală primară pentru activitatea de monitorizare a stării de sănătate a persoanelor prevăzute la art. 8 alin. (3¹) din Legea nr. 136/2020, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în limita sumelor alocate cu această destinație potrivit legii;

b) să deconteze furnizorilor cu care are încheiate contracte, în termen de 20 de zile calendaristice de la data depunerii documentelor necesare decontării, contravaloarea activității desfășurate de aceștia;

c) să efectueze controlul activității, împreună cu direcțiile de sănătate publică, în limita competențelor;

d) să înmâneze la momentul efectuării controlului sau, după caz, să comunice medicilor de familie titulari/reprezentanților legali ai cabinetelor de medicină de familie procesele-verbale și/sau notele de constatare ca urmare a efectuării controalelor în termen de 3 zile lucrătoare de la data efectuării controlului;

e) să posteze pe site-ul propriu numărul de telefon al furnizorilor de servicii medicale în asistența medicală primară/medicilor de familie — disponibil pentru pacienții pentru care este necesară monitorizarea stării de sănătate potrivit legii.

B. Obligațiile și drepturile furnizorului de servicii medicale

Art. 5. — (1) Furnizorul de servicii medicale are următoarele obligații:

a) să acorde necondiționat serviciile medicale la distanță pentru monitorizarea stării de sănătate a persoanelor prevăzute la art. 8 alin. (3¹) din Legea nr. 136/2020, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) să completeze documentele medicale și formularele de raportare a activității specifice;

c) să respecte legislația privind prelucrarea datelor cu caracter personal;

d) să afișeze la sediul cabinetului numărul de telefon al furnizorului/medicilor de familie disponibil pentru pacienții pentru care este necesară monitorizarea stării de sănătate potrivit legii;

e) să transmită casei de asigurări de sănătate, până la data prevăzută în contract, pentru luna precedentă, documentele necesare decontării activității — factura însoțită de formularele de raportare a activității specifice;

f) să solicite, atunci când starea pacientului o impune, prin intermediul dispeceratului de urgență 112, trimiterea unei ambulanțe;

g) să transmită direcției de sănătate publică fișele de monitorizare a stării de sănătate a pacienților, cu respectarea prevederilor Ordinului ministrului sănătății nr. 1.513/2020, cu modificările și completările ulterioare;

h) să pună la dispoziția organelor de control ale Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, ale caselor de asigurări de sănătate sau ale direcțiilor de sănătate publică, după caz, actele de evidență financiar-contabilă a serviciilor de monitorizare furnizate conform contractelor încheiate cu casele de asigurări de sănătate, documentele justificative privind sumele decontate din fond, precum și documentele medicale și administrative existente la nivelul entității controlate și necesare actului de control.

(2) În relațiile contractuale cu casele de asigurări de sănătate, furnizorii de servicii pentru monitorizarea stării de sănătate a pacienților au următoarele drepturi:

a) să primească la termenele prevăzute în contract, pe baza facturii însoțite de formularele de raportare a activității specifice, contravaloarea serviciilor medicale contractate, efectuate și raportate;

b) să fie informați de către casele de asigurări de sănătate cu privire la condițiile de contractare a serviciilor medicale de monitorizare a stării de sănătate a pacienților, precum și despre eventualele modificări ale acestora survenite ca urmare a apariției unor noi acte normative, prin publicare în termen de maximum 5 zile lucrătoare pe pagina web a caselor de asigurări de sănătate și/sau prin poșta electronică;

c) să fie îndrumați în vederea aplicării corecte și unitare a prevederilor legale incidente contractului încheiat cu casa de asigurări de sănătate.

VI. Modalități de plată

Art. 6. — (1) Modalitatea de plată este tarif pe caz. Tariful pe caz este de 105 lei, în conformitate cu reglementările art. IV alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 180/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, precum și pentru stabilirea unor măsuri cu privire la acordarea concediilor medicale.

(2) Decontarea activității se face lunar în termen de 20 de zile calendaristice de la data primirii documentelor necesare decontării, la data de

VII. Controlul activității de monitorizare a stării de sănătate

Art. 7. — (1) Controlul privind activitatea de monitorizare a stării de sănătate se exercită de Casa Națională de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate sau, după caz, de comisii mixte formate din reprezentanți ai direcțiilor de sănătate publică și ai CNAS/caselor de asigurări de sănătate, în funcție de domeniul de competență.

(2) Controlul prevăzut la alin. (1) va urmări, în principal, următoarele:

a) respectarea obligațiilor de către furnizorii de servicii medicale ce le revin potrivit prezentului contract;

b) verificarea concordanței dintre serviciile medicale contractate, raportate de către furnizor și decontate și serviciile consumate în evidențele specifice existente la nivelul cabinetului.

VIII. Clauză specială

Art. 8. — (1) Orice împrejurare independentă de voința părților, intervenită după data semnării contractului și care împiedică executarea acestuia, este considerată ca forță majoră și exonerează de răspundere partea care o invocă. Sunt considerate ca fiind forță majoră, în sensul acestei clauze, împrejurări ca: război, revoluție, cutremur, mari inundații, embargo.

(2) Partea care invocă forța majoră trebuie să anunțe cealaltă parte în termen de 5 zile de la data apariției respectivului caz de forță majoră și să prezinte un act confirmativ eliberat de autoritatea competentă din propriul județ, respectiv municipiul București, prin care să certifice realitatea și exactitatea faptelor care au condus la invocarea forței majore, și, de asemenea, de la încetarea acestui caz.

(3) Dacă nu procedează la anunțarea, în termenele prevăzute mai sus, a începerii și încetării cazului de forță majoră, partea care îl invocă suportă toate daunele provocate celeilalte părți prin neanunțarea în termen.

IX. Sancțiuni, condiții de suspendare și încetare a contractului

Art. 9. — (1) În cazul în care în derularea contractului se constată nerespectarea oricăreia dintre obligațiile contractuale, casele de asigurări de sănătate cu care se află în relație contractuală diminuează cu 50% venitul convenit potrivit

contractului de monitorizare a stării de sănătate a pacienților pentru luna în care se constată aceste situații.

(2) Reținerea sumei potrivit prevederilor alin. (1) se face din prima plată care urmează a fi efectuată, pentru furnizorii care sunt în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate.

(3) Recuperarea sumei potrivit prevederilor alin. (1) se face prin plată directă sau executare silită pentru furnizorii care nu mai sunt în relație contractuală cu casa de asigurări de sănătate.

(4) Sumele încasate la nivelul caselor de asigurări de sănătate în condițiile alin. (1) se utilizează conform prevederilor legale în vigoare cu aceeași destinație.

(5) Pentru cazurile prevăzute la alin. (1), casele de asigurări de sănătate țin evidența distinct pe fiecare medic de familie.

Art. 10. — (1) Contractul de furnizare de servicii de monitorizare a stării de sănătate a pacienților se suspendă în situația în care contractul încheiat cu casa de asigurări de sănătate pentru furnizare de servicii medicale în asistența medicală primară a fost suspendat; suspendarea operează pentru aceeași perioadă.

(2) Contractul de furnizare de servicii de monitorizare a stării de sănătate a pacienților încetează începând cu data de la care contractul încheiat cu casa de asigurări de sănătate pentru furnizare de servicii medicale în asistența medicală primară a încetat sau a fost reziliat, după caz.

X. Corespondența

Art. 11. — (1) Corespondența legată de derularea prezentului contract se efectuează în scris, prin scrisori recomandate cu

Prezentul contract a fost încheiat astăzi,, în două exemplare a câte pagini fiecare, câte unul pentru fiecare parte contractantă.

CASA DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

Director general,

.....
Director executiv al Direcției economice,

.....
Director executiv al Direcției relații contractuale,

.....
Vizat

Juridic, contencios

confirmare de primire, prin fax, prin poșta electronică sau direct la sediul părților.

(2) Fiecare parte contractantă este obligată ca în situația în care intervin modificări ale datelor ce figurează în prezentul contract să notifice celeilalte părți contractante schimbarea survenită cel târziu în ziua în care modificarea produce efecte.

XI. Modificarea contractului

Art. 12. — În condițiile apariției unor noi acte normative în materie, care intră în vigoare pe durata derulării prezentului contract, clauzele contrare se vor modifica și se vor completa în mod corespunzător.

Art. 13. — Dacă o clauză a acestui contract ar fi declarată nulă, celelalte prevederi ale contractului nu vor fi afectate de această nulitate. Părțile convin ca orice clauză declarată nulă să fie înlocuită printr-o altă clauză, care să corespundă cât mai bine cu puțință spiritului contractului.

Art. 14. — (1) Litigiile născute în legătură cu încheierea, executarea, modificarea și încetarea ori alte pretenții decurgând din prezentul contract vor fi supuse unei proceduri prealabile de soluționare pe cale amiabilă.

(2) Litigiile nesoluționate conform alin. (1) sunt deduse instanțelor de judecată.

XII. Alte clauze*)

.....
.....

FURNIZOR DE SERVICII MEDICALE

Reprezentant legal,

.....

*) În cuprinsul contractelor pot fi prevăzute clauze suplimentare, negociate între părțile contractante, în limita prevederilor legale în vigoare.

ANEXA Nr. 3

Modelul formularelor de raportare a activității

1. Centralizatorul lunar al serviciilor de monitorizare a stării de sănătate a persoanelor prevăzute la art. 8 alin. (3¹) din Legea nr. 136/2020, republicată, cu modificările și completările ulterioare

LUNA ANUL

Casa de asigurări de sănătate

Furnizorul de servicii medicale

Localitatea

Județul

Reprezentantul legal al furnizorului

Medic de familie

(numele și prenumele)

CNP medic de familie

Tabelul 1. Centralizatorul serviciilor de monitorizare a stării de sănătate a persoanelor prevăzute la art. 8 alin. (3¹) din Legea nr. 136/2020, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Nr. crt.	Numărul de cazuri care au beneficiat de serviciul de monitorizare a stării de sănătate a pacienților cu manifestări clinice sugestive pentru COVID-19 până la confirmare/diagnosticăți cu boala COVID-19	Tarif pe caz*	Sumă
c0	c1	c2	c3 = c1xc2
TOTAL		X	

Răspundem de realitatea și exactitatea datelor.

Reprezentantul legal al furnizorului de servicii medicale,

.....
(numele și prenumele)

*Tariful se acordă o singură dată/pacient — pentru luna în care a fost încheiată monitorizarea; raportarea în vederea decontării se face în luna următoare încheierii monitorizării.

2. Desfășurător pe CNP al pacienților cărora le-au fost acordate servicii de monitorizare a stării de sănătate a persoanelor prevăzute la art. 8 alin. (3¹) din Legea nr. 136/2020, republicată, cu modificările și completările ulterioare

LUNA ANUL

Casa de asigurări de sănătate

Reprezentantul legal al furnizorului

Furnizorul de servicii medicale

Medic de familie

Localitatea

(numele și prenumele)

Județul

CNP medic de familie

Tabelul 2.

Nr. crt.	Numele și prenumele pacientului	Cod numeric personal/ Număr de identificare personal/Cod unic de identificare	Număr înregistrare în documentele de evidență de la nivelul cabinetului medical (registru de consultații) — data la care a fost luat în evidență pentru monitorizare	Număr zile de monitorizare pentru fiecare caz raportat	Data confirmării/infirării diagnosticului
c0	c1	c2	c3	c4	c5
1					
2					
3					
...					
TOTAL	x	x	x	x	x

Răspundem de realitatea și exactitatea datelor.

Reprezentantul legal al furnizorului de servicii medicale,

(numele și prenumele)

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

pentru completarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017

Văzând Referatul de aprobare nr. DG 4.161/26.10.2020 al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, având în vedere art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și Hotărârea Guvernului nr. 155/2017 privind aprobarea programelor naționale de sănătate pentru anii 2017 și 2018, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 și 224 bis din 31 martie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Unități care derulează programul”, la punctul 1, după litera Ț) se introduce o nouă literă, litera u), cu următorul cuprins:

„u) Spitalul Clinic Județean de Urgență «Sf. Apostol Andrei» — Galați;”.

2. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Unități care derulează programul”, la punctul 8, după litera s) se introduce o nouă literă, litera ș), cu următorul cuprins:

„ș) Spitalul Județean de Urgență Alexandria;”.

Art. II. — Direcțiile de specialitate din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate și

unitățile de specialitate prin care se derulează programe naționale de sănătate curative vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Adela Cojan

București, 26 octombrie 2020.
Nr. 1.109.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

